

ОЖАЛВАНІЕ

Българинътъ се отъ сънъ пробуди,
Въста отъ робство да се 'свободи;
Грабнати свои права потърси
Тѣжки желѣзни пранги да отвърси;
Петъ вѣк'но черно тѣгло да махне;
Татковина си мила да отемне.
Пржгавъ кат' тигръ силно се стрѣли
Съ дерзость налита вериги троши.
Стрѣсна оплаши властѣта тиранска
Лутна да бѣней станъ мюсюлманска,
Съ звѣрска се яростъ люто распали
Трепи омразно безъ да пожали:
Жени, дѣтчица, стари и млади,
Станъ кръвожадна никакъ не щади.
Безброй се жертви мъртви прострѣни
Съ кръвъ се облѣха гори полѣни.
Плачове, писъкъ въздухътъ цѣпнатъ
Градове, села в'пламъци думтятъ.